

3-daagse WTC De Nachtegaal 2011 Hotel Staeyen St.- Truiden

Dag 1 (van horen zeggen)

Het team, minus Werner en Ronald, was tijdig ter plekke, zodat om 8.15 u het startschot kon gegeven worden onder het waakzaam oog van de voorzitter.

Het werd een bijna probleemloze rit, afgezien van de tegenwind en 2 lekke banden van Dirk. (Aldi-kwaliteit werd er geopperd!) En de reservebandjes waren al eens geplakt !!

Bij de 2de stop werden er naast de gebruikelijke drankjes ook 2 crème glacekes in een vaas besteld (A en F). Chauffeur Maurice kreeg van het gezelschap een grote pluim. In het zicht van de finish werd een ommetje gemaakt langs Hoegaarden, maar het verhoopte bezoek aan de brouwerij ging mooi niet door wegens gesloten. Onderweg ontpopte Willy zich tot koekjesdief tijdens de stops en legde Filip de eerste strootjes bij Adrien om zijn schoonzoon te kunnen worden !! Bij de doortocht aan de brug van Zemst was er plots veel gekraak. Reactie van Dirk, wie anders?: Moslimalarm (er reed net een Sikh op de fiets voorbij!). Het laatste stuk was behoorlijk lang, recht door en op en af. De sterke tegenwind maakte het extra zwaar. Rond 18.15 u vervoegden Werner en ondergetekende de groep na de familiale verplichtingen, net op tijd voor het avondmaal! Dachten we !! Want na het aperitief buiten (Danny betaalde alles!), gingen we om 19.30 u binnen. Om 20.30 u nog steeds niets! Het was wel druk en we zagen veel borden met lekker eten passeren. Om 20.40 eindelijk het voorgerecht: een borrelglasje gaspacho. Door het late forfait van Raf en Yvonne, intussen gelukkig alweer op de been, zaten Rita, Jacqueline, Jan en president Dirk er wat verlaten bij. Om 21.10 u kregen we "reeds" ons hoofdgerecht: kip die ook parelhoen genoemd werd. Voor sommigen was dat wat magertjes! Na twee telefoontjes van Dirk en Dirk met het management over de timing van de bediening kregen toch al de belofte dat er 's anderendaags geen wachttijden zouden zijn en we na het eten een consumptie van het huis kregen als goedmakertje. Het dessert kwam er aan om 21.40 u. Eindelijk! 't Was wel lekker. Na het goedmakertje volgde ook nog een limoncello van de zaak zodat om half elf de stemming al beter werd. Tien minuten later vertrok de Wild Bunch (de harde kern) nog voor een korte "avondwandeling" naar het dorp, sorry, de stad St.-Truiden. "En ik zal eens wat zeggen, hè! Je moet eens goed naar mij luisteren. Ge moet mij niet geloven, hè!" En maar met het bezwerende vingertje zwaaien. Ra, ra, ra, wie was er aan het woord?

Dag 2:

Het ontbijt was super! Uitgebreid, voldoende, lekker, zoals een goed sportontbijt moet zijn. We voelden ons klaar voor een mooie, warme rit. De voormiddagetappe (Kataraktroute) liep uit tot 87 km maar was prachtig: licht tot matig glooiend (hè Kurt), rustig langs (een klein stukje maar) de Chaussée d'Amour en zo naar Jeuk. In deze volgorde !! Nog voor de stop had Filip al de leiding in het lekkebandenklassement overgenomen: 3 platte banden in enkele km. Bij het oppompen van de band vond hij dat er nog te weinig lucht in zat. Dirk pompte dus bij tot de band ontplofte! "Banane" (roepnaam van F.) was voor de rest van de dag het mikpunt van de grapjes. Ook Danny reed nog lek en kwam dus ook in de rangschikking op plaats 3. Kurt (St.-Augustijn) ging aan de ingang van een kasteel met mooie poort de achterblijvers opwachten (op 50 m van stopplaats) en stuurde ze meteen de poort door en de kasteeltuin in. Toen iedereen ter plaatse was, werd Kurt gevraagd hoeveel bij als bedelaar (Sint Augustijn) gekregen had aan de ingang. Er mocht veel verteld worden, onder elkaar. "Alle geheimen zijn veilig bij ons, wij kunnen zwijgen...", zei Dirk, "maar niet lang!" voegde hij eraan toe. De nieuwe auto van Filip doet vroem, vroem, poef, poef. Kwam de vraag of hij misschien niet contant betaald was! Terwijl we op het terras onze dorst lesten, kwamen 2 mannen binnen, een grote en een kleine. Opmerking van Dirk: 2 fruitplukkers: 1 voor de aardbeien en 1 voor de kersen. Brullen !! Na de middagpauze vertrokken we met 10 voor de Natuurroute (50 km) Kurt en Willy pasten voor de namiddagrit om beter het vochtpeil op niveau te houden. Tijdens dit ritje vonden we een leuke binnentuin met een mooi terras. Er was ook een oorlogsmuseum gevestigd. Buiten stonden een oude Alouette-helikopter en een tank. Filip en Adrien, schoonzoon in spé en schoonvader te wege, genoten weer van een coupke ijs, een klein emmertje ! We waren stipt terug aan het terras, waar Willy en Kurt vol ongeduld zaten te wachten. 's Avonds was er voetbal (België-Turkije) dus werden er al afspraken gemaakt. Werner vroeg of hij 's avonds nog eens mocht binnen..wippen (voor het voetbal natuurlijk)! Het diner verliep deze keer veel beter, alles kwam vlot na elkaar zonder al te lange wachttijden. Het smaakte nog beter toen Ogunjimi scoorde maar de gelijkmaker was een domper op de feestvreugde. Tussendoor kwamen we ook te weten dat Mario na z'n uren euthanasie kan uitvoeren en dat Filip in het toilet aan de machine voor papieren handdoekjes op de warme lucht stond te wachten!! Om 22.26 u miste Witsel dé strafschoep: einde verhaal en deze jongen kroop in bed voor een weldoende nachtrust.

Dag 3:

Voor het verlaat ontbijt, in het weekend pas vanaf 8 u, konden we nog even de kranten inkijken. Dirk meteen: "Ligt de Financieel Economische Tijd" er niet bij? Het ontbijt was weer super en er was weer nieuws van de voetbalkijkers op verplaatsing. Op TXT zag Dirk (dixit Kurt) staan: Bel 20. Hij nam zijn telefoon en belde het nr 20. Geen gehoor! Na het pakken en inladen van de koffers waren we klaar voor de slotrit. Met enige vertraging, (eenjarige moest zijn fiets nog afstoffen en wat lucht bijsteken) zette het peloton zich om 9.30 u in beweging onder een stralende zon en met de warme zuidoostenwind in de rug. Cedric had z'n "werkkledij" aan van de Universiteit Gent. Dirk vond het een mooie overall. Alles verliep rustig tot stop 1 na 57 km langs de vaart in Schiplaken. Onze depanneur-bezemwagenbestuurder vervulde zijn taak uitstekend. Ik wist niet dat de NAM zoveel "camionetten" had. Ze stonden overal langs de weg en ze reden ons constant voorbij. Wat moest gebeuren, gebeurde ook. Bananenman reed voor de 4de keer lek, wat meteen de eindzege opleverde en de trofee voor "De lekste tube". Na stop 2 (87) km op 40 km van de thuishaven werd de laatste keer "getankt". Voor F en A, in hun vader-zoon-relatie was dat niet voldoende en moest er een laatste coupeke bij: een berg ijs met een dot slagroom. "De beste manier om mijn voeten fris te houden", zei Adrien. In Destelbergen deed Danny nog een "stop and go" met de plaatselijke schone aan de kant van de weg en dan kon het sms-je "Nog 10 km" verstuurd worden. Het ontvangstcomité en de WTC-cameraploeg stonden ons al op te wachten aan het clubhuis. Moe maar tevreden stapten wij van ons stalen, aluminium of carbon ros en lieten ons een fris drankje welgevallen. Naar goede gewoonte wil ik enkele mensen speciaal bedanken:

- Dirk en Hugo voor het verkennen, uitstippelen en organiseren van de ritten*
- Maurice voor de sublieme volgwagenbegeleiding*
- Dirk, Rita, Jacqueline en Jan voor de morele steun en de aanwezigheid in Staeyen.*
- Danny voor het correct bijhouden van de verschillende "potten" waardoor de kas klopte, zoals altijd.*

Het was leuk dit jaar. Op naar de volgende editie !!

Deelnemers:

Peter: onze secretaris die alles nauwgezet in het oog hield

Adrien: de schoonvader op blote voeten

Filip: de schoonzoon op de GPS-mobiel

Mario: Mc Gyver, onze euthanasist in nood

Dirk: dé grapjas op de fiets en "het beest" in bed(in decibels)

Cedric: dit jaar de "stille" kopman (vorig jaar nog niet vergeten?)

Hugo: de jarige, man van de parcourskaartjes

Danny: de "potbeheerder"

Willy: koekjesdief en stille genierter, overal bij maar nergens gezien

Kurt: de man met de meest herkenbare stem, beste vriend van Dirk zolang er geen lichte tot matige glooiingen liggen op het parcours, man die langst in bed lag maar het minst sliep(door de schuld van het Beest)

Werner: de metronoom op de fiets, gids bij dag en nacht

Ronald: observator en geschiedschrijver van dienst, nestor

Om het met de woorden van Jan Wauters zaliger te zeggen:

Tot wederhoren! (of lezen)

Ronald

Afstanden: dag 1 140km (zonder Werner en Ronald)

dag 2 87km en 50km(zonder Willy en Kurt)

dag 3 132km gruppo compatto

